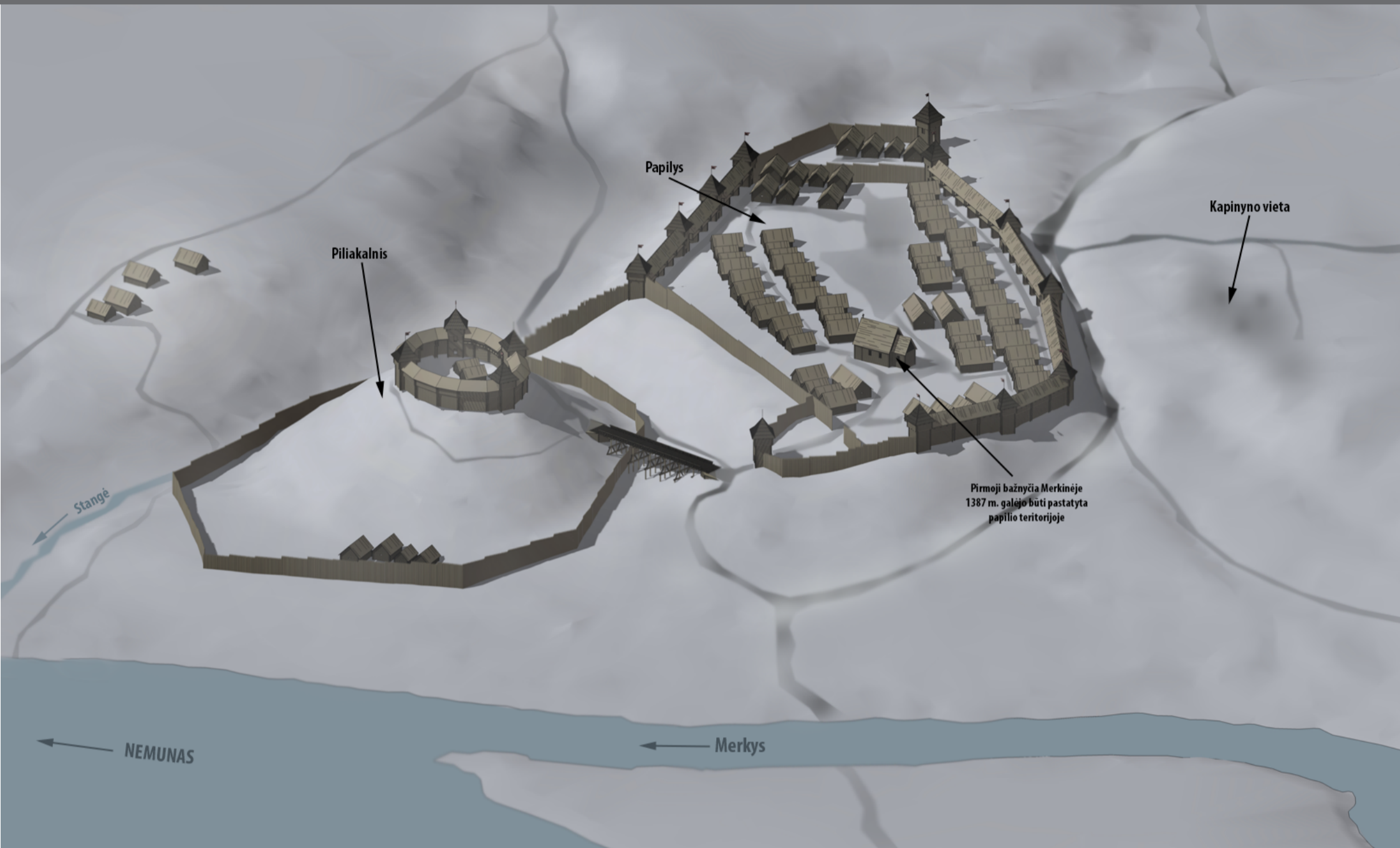
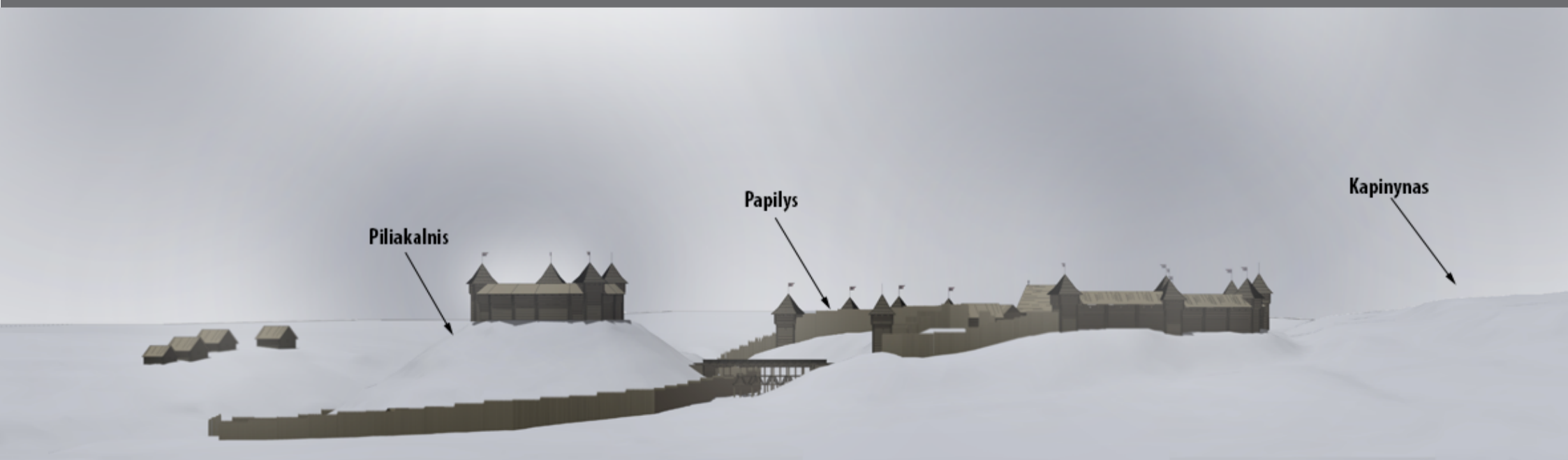

Merkinės pilies ir papilio hipotetinė rekonstrukcija

Merkinės pilis XIII - XV a. buvo viena svarbiausių tvirtovių ginant Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės vakarines žemes nuo kryžiuočių ordino įsiveržimų
Aut. Žygimantas Buržinskas

Merkinė istoriniuose šaltiniuose pirmą kartą minima 1359 m. Ypač didelį puolimą Merkinės pilis atlaikė 1377 m., kai į Lietuvą įžengė kryžiuočių Ordino 12 000 vyrų kariuomenė, vadovaujama maršalo Gotfrido iš Lindeno. Šios kariuomenės būriai pilies nepaėmė (tik apgriovė) ir nusiaubę Merkinės apylinkes patraukė į Trakus ir Vilnių. 1384 – 1387 m. Ordino žvalgų sudaryti kelių aprašymai rodo, jog kryžiuočiams, žygiuojantiems į Lietuvą pro Merkinę, išėties punktai būdavo Instenburgo, Lecenburgo ir Metenburgo pilies, pastatytos Ordino valdų rytiniame pakraštyje. Žodis „merken“ vokiečių kalboje reiškia „įsiminti, įsidėmėti“, o Merkinė ordino kelių aprašymuose minima 1384 m., 1385 m. ir 1387 m. 1387 m. Merkinėje apsilankęs Jogaila Vilniaus miestui suteikė Magdeburgo teises bei įsteigė Merkinėje pirmąją bažnyčią. Merkinės pilis paskutinį kartą Ordino pajėgų buvo sudeginta 1403 m. Po Žalgirio mūšio pilis neteko gynybinės reikšmės bei tapo valdovo rezidencijos vieta. Vėliau sunykus piliai šioje teritorijoje pradėjo kurtis Merkinės seniūno rezidencija - dvaras.

PROJEKTĄ FINANSAVO:

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

VARĖNOS
RAJONO
SAVIVALDYBĖ

PROJEKTĄ ĮGYVENDINO:

MERKINĖS
KRAŠTO
MUZIEJUS